

П. Кога-шо Черква-ша прѣдлага ученіе ошъ ошкросеніе Божіе и священо Писаніе на человекы, кой-шо не сѣ го знаяли; каквы бѣязи имъ прѣдсавлява шя ошъ него, за да сѣ увѣряшъ, какво шо е иштинно слово Божіе?

О. Бѣязи на това сѣ слѣдуѣщи-ти:

- 1.) Высота-та на това ученіе, коя-то свидѣтельствува, какво то не е могло да бѣде изнамѣрено съ человекескы разумъ.*
- 2.) Чистота-та на това ученіе, коя-то показва, че то е произлѣзло отъ най-чистый умъ Божій.*
- 3.) Пророчества-та.*
- 4.) Чюдеса-та.*
- 5.) Могущественно-то дѣйствованіе отъ това ученіе на сръдца-та человекескы, кое-то е свойственно само на Божій-тъ силѣ.*

П. По какъвъ начинъ пророчества-ша бывашъ бѣлягъ на иштинно-шо ошкросеніе Божіе?

О. Това може да сѣ изяви съ примѣръ. Кога-то Пророкъ Исаіа прѣдсказалъ рожденіе-то на Христа Спасителя отъ Дѣвъ, кое-то естественый разумъ человекескый не може и да помисли, и кога-то, послѣ нѣколко стотинъ години слѣдъ това пророчество, Господъ нашъ Іисусъ Христосъ сѣ родилъ отъ Прѣсвятѣхъ Дѣвъ Маріѣ, тогава не може да сѣ не види, какво това пророчество е было слово на всевѣдущаго Бога, и че испълненіе-то на това пророчество е дѣло на всемогущаго Бога. Спротивъ това и св. Евангелистъ Матѣей, като приказва за Христово-то Рождество, приводи пророчество-то на Исаіа: »сіе же всё вѣсть да свѣдетсѣ речѣнное ѿтъ Господа Пророкомъ глаголющимъ: сѣ Дѣва ко чрѣвкѣ приметъ ѿ родитъ сына, ѿ нарекутъ имя ѿмѣ 'Емѣ' 'Еммануѣль' ѣже ѣсть сказѣемо: съ нами Богъ.« Матѣ. 1. 22—23.